Slovenská technická univerzita v Bratislave Fakulta informatiky a informačných technológií Študijný program: Informatika

Peter Beňuš

Automatické testovanie softvéru

Bakalársky projekt 1

Vedúci bakalárskeho projektu: Ing. Karol Rástočný

December 2015

Obsah

1	Testovanie softvéru		
	1.1	Podl'a postupu testovania	2
	1.2	Podľa spôsobu testovania	3
	1.3	Podl'a úrovne testu	3
Li	terati	íra	4

1 Testovanie softvéru

Testovanie softvéru je empirická činnosť, ktorá skúma kvalitu testovaného produktu alebo služby vykonávaná na podanie informácií o kvalite všetkým zainteresovaným osobám [4]. V súčastnosti existuje veľa spôsobov testovania a veľa častí životného cyklu softvéru v ktorých sa aplikujú iné typy testov. Testovanie softvéru môžem rozdeliť na kategórie podľa postupu, ktorý sa používa pri testovaní, podľa spôsobu testovanie a podľa úrovne testu.

1.1 Podľa postupu testovania

• Testovanie formou čiernej skrinky

Testuje funkcionalitu bez informácií o tom ako je softvér implementovaný. Tester dostane iba informácie o tom, aký by mal byť výsledok testu po zadaní vstupných dát a kontroluje výstup softvéru či sú výstupné dáta totožné s očakávanými [3]. Test je konštruovaný z funkcionálnych vlastností, ktoré sú špecifikované požiadavkách na program [5]. Výhodou tohto typu testovania je, že tester nie je ovplyvnený štruktúrou zdrojového kódu a tým môže odhaliť chyby aj tam, kde to programátor nehľ adal lebo to považoval za správne pri pohľ ade na zdrojový kód, ale bola tam chyba, ktorá zo zdrojového kódu nemusí byť viditeľ ná (napríklad nesprávne, resp. nedostatočné ošetrenie nekorektných vstupov). Hlavnou výhodou je, že tester nemusí poznať zdrojový kód a preto môže oveľ a rýchlejšie vytvoriť testy. Nevýhodou je úroveň otestovania systému, pretože tvorca testov nevie ako program funguje, a preto veľ mi pravdepodobne nebude schopný vytvoriť test, ktorý by testoval všetky vetvy programu. Používa sa pri jednotkovom, integračnom, systémovom a akceptačnom testovaní. Okrem použitia pri rôznych úrovní testov sa využíva aj na validáciu softvéru [3].

• Testovanie formou bielej skrinky

Pri tomto spôsobe testovania je testerovi známa vnútorná štruktúra softvéru a aj konkrétna implementácia. Test sa tvorí tak, aby bola otestovaná každá vetva zdrojového kódu [3]. Používa sa pri jednotkovom testovaní na skoré odhalenie všetkých chýb, pri integračnom testovaní na testovanie správnej spolupráce rôznych jednotiek programu a aj pri regresnom testovaní, kde sa používajú recyklované testovacie prípady z integračného a jednotkového testovania a taktiež slúži na verifikáciu. Výhodou je schopnosť otestovať komplexne všetky vetvy, ktoré program na danej úrovni testu vykonáva, ale nevýhodou je, že tester musí mať dobré vedomosti o zdrojovom kóde a v niektorých prípadoch tvorenia testov môže byť znalosť zdrojového kódu nevýhoda.

• Testovanie formou sivej skrinky

Spôsob testovania, pri ktorom je známy zdrojový kód (nemusí byť sprístupnený úplne celý), ale testy sa vykonávajú rovnako ako pri testovaní formou čiernej skrinky. Používa sa napríklad pri integračnom testovaní ak máme dva moduly od rôznych vývojárov a odkryté sú len rozhrania [3]. Poskytuje výhody obidvoch predchádzajúcich prístupov, ale má oproti nim aj nejaké nevýhody. Oproti testovaniu čiernou skrinkou má výhodu v lepšom pokrytí rôznych vetiev zdrojového kódu, ale je časovo náročnejšie na tvorbu testov. Oproti testovaniu bielou skrinkou je menej náročné na znalosť zdrojového kódu, pretože ho nemá prístupný celý, ale nepokrýva všetky vetvy programu a preto je menej komplexné.

1.2 Podľa spôsobu testovania

Statické testovanie

Statické testovanie je často implicitné. Zahŕňa napríklad kontrolu zdrojového kódu jeho čítaním hneď po napísaní, kontrolu štruktúry a syntaxe kódu nástrojom alebo editorom, v ktorom sa zdrojový kód píše. K statickému testovaniu sa viaže verifikácia.

• Dynamické testovanie

Dynamické testovanie prebieha už na spustenom softvéri. Začína skôr ako je úplne dokončený softvér, pretože sa počas vývoja testujú aj menšie spustiteľ né časti. K dynamickému testovaniu sa viaže validácia.

1.3 Podľa úrovne testu

• Jednotkové testovanie

Jednotkové testovanie je metóda testovania softvéru, pri ktorej sa testujú individuálne komponenty (jednotky) zdrojového kódu. Zvyčajne nie je testovacou fázou v zmysle nejakého obdobia na tvorbe projektu, ale skôr je to posledný krok písania časti zdrojového kódu [1]. Programátori takmer vykonávajú jednotkové testovanie takmer stále, či už pri testovaní vlastného zdrojového kódu alebo kódu iného programátora [1]. Kvalitné testovanie na tejto úrovni môže výrazne znížiť cenu a čas potrebný na vývoj celého softvéru [3].

• Testovanie komponentov

Počas testovania komponentov sa testeri zameriavajú na chyby v ucelených častiach systému. Vykonávanie testu zvyčajne začína, keď je už prvý komponent funkčný spolu so všetkým potrebným (napr. ovládače) na fungovanie tohto komponentu bez zbytku systému [1].

Testovanie komponentov má sklon viezť k štrukturálnemu testovaniu alebo testovaniu formou bielej skrinky. Ak je komponent nezávislý môže sa použiť aj testovanie formou čiernej skrinky [1].

LITERATÚRA LITERATÚRA

• Integračné testovanie

V integračnom testovaní sa testeri zameriavajú na hľadanie chýb vo vzťahoch a rozhraniach medzi pármi a skupinami komponentov. Integračné testovanie musí byť koordinované, aby sa správna množina komponentov spojila správnym spôsobom a v správnom čase pre najskoršie možné odhalenie integračných chýb [1]. Niektoré projekty nepotrebujú formálnu fázu integračného testovania. Ak je projekt množinou nezávislých aplikácií, ktoré nezdieľajú dáta alebo sa nespúšťajú navzájom, môže byť táto fáza preskočená [1].

• Systémové testovanie

Systémove testovanie je vykonávané na úplnom a integrovanom systéme za účelom vyhodnotenia súladu systému z jeho špecifikovanými požiadavkami [2]. Niekedy, napríklad pri testovaní inštalácie a použiteľ nosti, sa tieto testy pozerajú na systém z pohľ adu zákazníka alebo koncového používateľ a. Inokedy sú testy zdôrazňujú konkrétne aspekty, ktoré môžu byť nepovšimnuté používateľ om, ale kritické pre správne fungovanie systému [1].

Akceptačné testovanie

Akceptačné testovanie je formálne testovanie zamerané na potreby používateľ a, požiadavky a biznis procesy vedúce k rozhodnutiu či systému vyhovuje alebo nevyhovuje akceptačným kritériám a umožniť používateľ ovi, zákazníkovi alebo inému splnomocnenému subjektu či má alebo nemá byť systém akceptovaný [6].

Narozdiel od predchádzajúcich foriem testovania, akceptačné testovanie demonštruje, že systém spĺňa požiadavky [1].

V komerčnej sfére sú niekedy tieto testy nazývané aj podľa toho kým sú vykonávané älfa testy"(používateľ mi vo firme) alebo "beta testy"(súčasnými alebo potenciálnymi zákazníkmi) [1].

Literatúra

- [1] Enrique Alba and Francisco Chicano. Observations in using parallel and sequential evolutionary algorithms for automatic software testing. *Computers & Operations Research*, 35(10):3161–3183, 2008.
- [2] Standard Computer Dictionary. Standard Computer Dictionary.
- [3] Elfriede Dustin. Effective Software Testing: 50 specific ways to improve your testing. 2002.
- [4] Cem Kaner. Exploratory Testing. Quality Assurance International, (c), 2006.
- [5] A.A. Omar; F.A. Moha. A survey of software functional testing methods. *Software Engineering Notes*, page 75, 1991.
- [6] E. V Veenendaal. Standard glossary of terms used in Software Testing, Version 1.2. *International Software Testing Qualification Board*, 1:1–51, 2010.